

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicæ Sive Ius Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1705

Titulus XXXIII. De Conversione Infidelium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62668](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62668)

iae ad Ecclesie gremium reversus, sit invitus, c. fin. bāc Rubr.

Ne autem decisio ista pugnet cum Rerupto Urbani III. c. De illa cit. eam, quæ virō in hæresin lapsō, sine Ecclesie judicio divertit, illi resipiscēti reddi aut ad eum redire, si renuat, compelli, præcipientis, uxori ob viri hæresin propriā autoritate divertenti transitum ad Religionem nullatenus permittit receptissima sententia D. Thome in 4. disp. 35. q. uita art. 1. quod̄ is cedat in prajudicium conjugis in hæresin lapsi 3 quia ista, licet notoria sit, seclusō Ecclesie judicio, non est causa divorciū perpetui, sed solummodo temporalis, quamdui ille in Hæresi perfili, c. De illa cit. Unde isti resipicēti, cum causa divorciū cesset, reconciliari tenetur & matrimonium reintegrare.

36. Cau autem, quod̄ divorciū sententia prolatā, imò coniux solummodo hæreticus Ecclesie judicio condemnatus est,

innocens ad Religionem, illo etiam resipiscēte & invito, liberē transire, juxta decisionem c. fin. cit. imò & c. De illa cit. V. fin. quin etiam in seculo manens sacros Ordines suscipere, aut sine istis ab eo separatis vivere potest, quin eum recipere tenetur, ut cum Covarruvia de Sponf. p. 2. cap. 7. §. 5. n. 5. Castro de Heret. punit. Lib. 2. cap. 7. Barbosa cit. p. 2. n. 20. & aliis cit. Sanchez disp. 15. n. 19. & Pontius Lib. 9. de Matr. cap. 22. n. 3. defendant, & evincit ratio; quia conjugem in hæresin lapsum in istius criminis penam Ecclesia, sicut alii bonis & juribus, sic etiam ēd, quod in conjugem habebat, ac proinde mutua cohabitatis, debiti, aliorūmque jurium coniugalium exigendorum iure privat, c. fin. cit. quod̄ innocentē permisus ad Religionem transitus in plena liberatio ne ab obligationibus coniugalibus fundatur.

TITVLVS XXXIII.

De Conversione Infidelium.

S U M M A R I U M.

5. Nulla ratione habitā atria & patria potestari.

1. Infidelis nomine hic venit Judeus & Paganus:
2. Qui conversus invalidē ducit fidēlem, in cuius viri necem, istā consentiente, est machinarū,
3. Canone directē fidēlem tantum affīciente.
4. Conjugum infideliū uni converso proles, infantes assignantur.

Occasione Conversionis & transitū coniugatorum à seculo ad Religionem hāc Rubr. agitur de Conversione coniugum infidelium à perfidia Judæorum & Gentilium erroribus ad Fidem Christianam.

Infidelium autem nomen hōc locō non accipitur latè pro quibuscumque à Fido PPPP

I.

Fide Catholica alienis, ut etiam sunt Hæretici; quia hi propriè non converti, sed reverti dicuntur: sed strictè pro iis duntaxat, qui Christianam Fidem nunquam suscepserunt & Ecclesiæ per Baptismum non sunt ingressi, ut sunt Judæi, Pagani, Saraceni, Hoftieni, in *Summa ad hanc Rubr.* n. 1. de quibus huic Rubrice subiectis duobus textibus totidem casus deciduntur.

2. Prior est de viro Sarraceno vel alio hujusmodi infideli, occidente maritum mulieris fidelis, intervenientibus istius machinationibus & insidiis: quem post ita perpetrata cædem ad Fidem Christianam conversum ad matrimonium cum ista contrahendum esse inhabilem, c. 1, Cælestinus III. recripsit & insinuat e. Tanta 6. Qui filii legitimi: licet adulterium inter eos ante cædem perpetrata non intercesserit, ut in e. 1, cit. cum Joan. Andr. n. 2. Panormit. n. 8. Bellarmine Lib. 1. de Matrim. cap. 22. & aliis notat Barboſa n. 1. Unde

Dubium nascitur, quâ ratione e. cit. à Sarraceno ad fidem converso ante Baptismum suscepturn perpetrata cædes mariti mulieris fidelis obstat potuerit conjugio, ab ipso cum ista contrahendo. Ratio dubitandi est; quia ex una, dum adhuc infidelis & in mortem machinatus est, nondum fuit subditus Ecclesiæ; ac proinde istius sanctionibus coniugalibus & penalibus non adhuc est, c. Gaudens 8. de Divorciis: ex altera vero parte, Baptismus peccatum cæde illa commissum ejusque penas fustulit, c. cit. eamque ob causam homicidio ante Baptismum commissâ Irregularitas, quæ Ordinis susceptionem & uolum impedit, non inducitur. Istius rationis vim utenerant, alias atque alias c. 1. cit. expositiones Interpp. excogitarunt. Mihi præ aliis satisfacit, Henriquez Lib. 12.

cap. 14. §. 2. ubi impedimento illud est;

& e affici ait, non virum infidelen, sed mulierem duntaxat fidelem; cum, illius confiratio ad cædem non concrat, impedimentum non contrahit, sed ligatur ex textu: quod cum oculorum delicia uxoriis matrimonium non prohibetur, si istarum mariti in bello vel calore iracundæ aut ex vindicta fini intentione conjugii ineundi fini occuli, ut in e. cit. observat Barbosa n. 6. Confirmatur; quia si, cum cædes patet est, non tantum vir occidens, sed etiam uxor, cuius insidias maritus illi occidit fuisse infidelis, impedimentum à centro contractum fuisse; ac proinde conjugium intire, sicut ante, si etiam per conversionem potuerint, Henriquez cit. contrâ vero impedimentum contraheret ab utroque, si, cum à vitio matritus, istius uxore conspirante, matrimonii contrahendi animo occidere, uterque fuisse fidelis, ut ex can. Siqua vivente, 3. q. 1. colligi potest.

Posterior casus est de duabus cotugibus Judæis aut etiam Pagani, habentibus proles communes utriusque. Quorum, si unus in Iudaismo vel Paganismu perseveret, alter vero ad Fidem Christianam convertatur, favore Fidei Christianæ proles parenti converto, seu patri seu matre, assignanda est, ex deinde e. fin. quæ non parum negotii DD. quondam fecit; quod ea non procedat de prole adulta; cum hanc, ut ipsa rationis usu jam prædictam, relinquendam suæ libertati, & invitam ad Fidem Christianam non cogendam, luculentem pateat ex can. De Iudeis 5. dif. 45. & Sicut q. de Iudeis. Neque etiam ita generaliter procedat in infantibus & aliis carentibus usu rationis; cum prolem trienniò minorem à matre, maiorem à patre alendam educandamque ex l. Na-

flam 9. C. de Patr. potest. desumatur &
infinitetur c. fin. cit. & à Glossa ibi. V.
Post triennum referente verbus:

Mater alit puerum trimum, trimū
qui minorem: &
Majorē trimō pascere patria erit.

Sed quidquid sit de sensu istius le-
gis: cuius minus quidem communem,
solidam tamen explanationem cum Bru-
nemano dabitu Lib. 5. Tit. 16. n. 4. in
propolito casu prolem rationis usū ca-
rement, quacunque ætate sit, assignan-
dam converso patri matrī, cum S. Tho-
mo in 4. diff. 39. q. unica art. 4. Pa-
normit. in c. fin. cit. n. 8. & aliis DD.
tradunt cit. Sanchez diff. 73. n. 16. &

TITULUS XXXIV.

De Voto & Voti Redemptione.

Conjugati & generatim quicun-
que ad Religionem transeun-
tes, ad vitam in ea perpetuā
agendam se obstringunt, editis
tribus substantialibus Religionis Votis:
quorum occasione Voti natura & varie-
tas, obligatio relaxatiōne ad præsen-
tem Rubricam declaratur.

ARTICULUS I.

De Voti Natura & Varietate.

SUMMARIUM.

1. Voti definitio.

2. Votum non simplex animi proposi-
tum,
3. Sed promissio constituit.
4. Qua esse vera,
5. Et continere debet animum se obli-
gandi;
6. Voluntarii quoque & deliberati,
7. Atque immediate Deo fieri,
8. Et esse de meliori bono:
9. Qualis regulariter non est,
10. Est tamen aliquando potest de ma-
trimonio contrahendō.
11. Dividitur Votum in Absolutum &
Conditionatum,
12. Expressum & Tacitum,
13. Personale Reale & ex iureque Mix-
tum.

PPPPA

14. In